

ПРОТОКОЛ

№ 5044

гр. София, 01.11.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 37 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветан Ив. Колев

Съдебни Никола Ив. Андров

заседатели: Снежана Анг. Славова

при участието на секретаря Елка Ант. Григорова
и прокурора Х. Ив. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Цветан Ив. Колев Наказателно дело от общ характер № 20221100203062 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИТЕ:

А. С. А. - редовно уведомен чрез защитникът си адв. К., явява се.

За него се явява адв. Н. К., упълномощен защитник.

АДВ. К.: Представям и моля да приемете болничен лист за подзащитния ми А..

К. В. К. - редовно уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично и с адв. Й. Н. и адв. А. Ч., упълномощени защитници

Не се явява адв.И. Н., упълномощен защитник.

С. Н. П. - редовно уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично и с адв. З. Л., и адв. Д. А., упълномощени защитници.

Р. Д. Т. - редовно уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично и с адв. С. М., упълномощен защитник.

Г. С. Н. - редовно призован, се явява лично.

Подс.Н.: Адв. Л. Т., упълномощеният ми защитник всеки момент ще дойде, пътува насам.

М. Л. Д. - редовно уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично.

Подс. Д.: Същото за упълномощеният ми защитник адв. Л. Т..

Страните по хода на разпоредителното заседание.

ПОДС. М. Д.: Моля да се изчака адв. Т. и да не се дава ход.

ПОДС. Г. Н.: Същото становище.

СЪДЪТ, с оглед изразеното становище от двама от подсъдимите, че следва да се изчака процесуалния им представител адв. Л. Т., счита, че с оглед охраняване правото им на защита, следва да изчака до пристигане на защитника.

В залата се явява АДВ. Л. Т., упълномощен защитник на подсъдимите М. Д. и Г. Н.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото в днешното съдебно заседание.

ЗАЩИТАТА *поотделно*: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИТЕ *поотделно*: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО В РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ

Снема самоличността на подсъдимите, както следва:

К. В. К. - родена на**** г. в гр. Видин, живущ в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, с висше образование, работещ, ЕГН *****.

Самоличността снета по лична карта на подсъдимото лице.

ПОДСЪДИМИЯТ К.: Разбирам правата си, предвидени в НПК. Не правя отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

Г. С. Н. – родена на **** в гр. София, живущ в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, с висше образование, понастоящем безработен, ЕГН *****.

Самоличността снета по лична карта на подсъдимото лице.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Разбирам правата си, предвидени в НПК. Не правя отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

М. Л. Д. – роден на **** г. в гр. Разлог, живущ в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, с висше образование, работещ, ЕГН *****.

Самоличността снета по лична карта на подсъдимото лице.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Разбирам правата си, предвидени в НПК. Не правя отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

Р. Д. Т. – роден на **** г. в гр. Плевен, живущ в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, с висше образование, работещ, ЕГН****.

Самоличността снета по лична карта на подсъдимото лице.

ПОДСЪДИМИЯТ Т.: Разбирам правата си, предвидени в НПК. Не правя отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

А. С. А. – роден на **** г. в гр. Пазарджик, живущ в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, с висше образование, работещ, ЕГН ****

Самоличността снета по лична карта на подсъдимото лице.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Разбирам правата си, предвидени в НПК. Не правя отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

С. Н. П. – роден на **** г. в гр. София, живущ в гр. София, българин, български гражданин, неосъждан, с висше образование, работещ, ЕГН *****.

Самоличността снета по лична карта на подсъдимото лице.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Разбирам правата си, предвидени в НПК. Не правя отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на страните съгласно чл. 274, ал.1 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отвод.

ЗАЩИТАТА *поотделно*: Нямам възражения, отводи и искания по реда на чл. 275 от НПК.

ПОДСЪДИМИТЕ *поотделно*: Нямаме искания за отводи.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на подсъдимите правото им по реда на чл. 55 и следващите от НПК – да се запознаят с материалите по делото, да сочат искания за събиране на доказателства, да участват активно в производството.

ПОДСЪДИМИТЕ *поотделно*: Разбираме правата си.

СЪДЪТ разясни на страните въпросите по чл.248 ал. 1 и следващите от НПК, които подлежат на обсъждане в рамките на разпоредителното съдебно заседание, като **ОБЯВЯВА**, че ще се произнесе с определение анблок, след като изслуша становището по всички точки на всяка една от страните.

ПРОКУРОРЪТ: По т. 1 по отношение дали делото е подсъдно на

съда, считам, че делото е подсъдно на настоящият съд - СГС.

По т. 2 – дали има основание за прекратяване или спиране на наказателното производство, считам, че не са налице основанията за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По т. 3 – дали са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правата на подсъдимата лица, считам, че в хода на ДП не са допуснати такива нарушения, които да бъдат отстранени, поради което становището ми е, че няма такива допуснати нарушения, които да водят до връщане на делото.

Считам, че до настоящият момент не са налице основанията за разглеждане на делото по реда на особените правила.

По т. 5 – смятам, че не са налице основанията за разглеждане на делото при закрити врати, както и привличане на резервен съдия и резервен съдебен заседател, назначаването на резервен защитник, вещи лица.

Тук искам да кажа, че от доста дълъг период от време - 2 години, делото не може да тръгне по една или друга причина, като или заради отсъствие на защитник или на подсъдим, но досега те са имали основателна причина за това, поради което на настоящият момент не считам, че следва да бъдат назначавани резервни защитници.

По отношение на мерките - мисля, че те нямат мерки за неотклонение.

Нямам искания за събиране на нови доказателства, поради което моля съдебният състав да насрочи съдебно заседание за призоваване на лицата, които са посочени по реда в обвинителният акт.

АДВ. Н. /за подс.Кр.К./: Господин председател, уважаеми съдебни заседатели,

По т.1 на чл. 248 от НПК считам, че делото е подсъдно на СГС, като първа инстанция.

По т. 2 считам, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По т. 3 защитата на подс. К. не правим искане за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокуратурата

Що се касае до изготвения о.а., считаме, че формално той отговаря на изисквания, като възраженията, които имаме касателно същият и обстоятелствата изложени в него, са по-скоро възражения, касаещи същество на делото, които ще бъдат изложени на по-късен етап в хода на съдебното производство.

Не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, както и не е налице нито една от хипотезите по т.5, а именно разглеждане на делото при закрити врати, както и привличане на резервен съдия и резервен съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник, както и за извършване на съдебно-следствени

действия по делегация.

По т. 6 – правилно прокуратурата посочи, че мярката за неотклонение „парична гаранция“, взета спрямо подзащитният ми К. е отменена и не са налице основания за налагане на каквато и да е мярка за процесуална принуда.

На този етап нямаме искания за събиране на нови доказателства, такива ще направим на по-късен етап.

Моля да разгледате на делото в открито съдебно заседание с разпит на свидетелите.

АДВ. Ч. /за подс.Кр.К./: Присъединявам се към казаното от колегата адв. Н..

ПОДСЪДИМИЯТ К.: Присъединявам се към казаното от защитниците ми.

АДВ. Т. /за подс.М.Д. и подс.Г.Н./: Представил съм писмена молба, която поддържам, с моето становище по всички точки. Ще ги повторя накратко.

По т. 1 от чл. 248 от НПК - делото е родово местно подсъдно на вашия съд.

Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Аз и моите подзащитни не намираме да са извършени процесуални нарушения на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на двамата ми клиенти.

По т. 4 не се налага разглеждане на делото по реда на особените правила.

Няма основание за разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

С оглед коректно процесуално поведение няма основание за промяна на мерките за неотклонение на моите подзащитни.

Нямам искания за събиране на нови доказателства на този етап.

Моля да насрочите съдебно заседание съобразно вашия график и ангажиментите на моите колеги.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Поддържам казаното от защитника ми.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Поддържам думите на адвоката.

АДВ. М. /за подс.Р.Т./: Считам, че делото е подсъдно на СГС с оглед правната квалификация.

По т. 2 няма основание за прекратяване или спиране на наказателното

производство.

По т. 3 считам, че по отношение на моя подзащитен са налице допуснати съществени процесуални нарушения, които по своя характер са отстраними и същите са довели до ограничаване на неговата правна защита. Така внесенят обвинителният акт не отговаря на изискванията на чл. 246 от НПК, а също и ТР № 2/2002 г. на ОС на НК на ВКС и не съдържа в необходимия обем доказателствената обезпеченост за деянията, за които е предаден на съд Р. Т..

Т. е предаден на съд за обвинения в 3 пункта:

По 1-ви пункт – за участие в организиране на престъпна група, като в обстоятелствената част на о.а. прокуратурата се е ограничила единствено да посочи, че участието на Т. е било обезпечено от останалите участници в групата и той е бил привлечен за участие в същата тази група с постъпването си на работа в 4-то РУ сектор „Противодействие на икономическата престъпност“. Никакви други детайли не са посочени. Липсва описание на конкретни обстоятелства, обосноваващи наличието на престъпни взаимоотношения между участниците в организираната престъпна група. Липсват конкретни факти и обстоятелства относно участието на посочените лица в престъпното сдружение. Не са описани действията, които са извършили в качеството им на участници в ОПГ, какви задачи - общи или конкретни са били поставяни или респективно са изпълнявани, как е била съгласувана волята на Т. за участие в престъпната група и то с цел извършване на определени по вид престъпления. Липсва фактическата конкретизация относно начина и времето, по която лицата се предполага, че са съгласували воите си, за да бъдат създадени трайни взаимоотношения между всеки един от участниците и ръководителя във връзка с тяхното участие в престъпното сдружение. Посочено е само, че със заповед на министъра на МВР от 27.09.2017 г. Т. е преназначен на длъжност „инспектор-разузнавач VI степен“ сектор ПИП при 4-то РУ - СДВР.

Същият е бил приобщен към участие в групата за повече тежест и достоверност при изпълнение на намисленото от обвиняемите, каквото и да означава термина „тежест“ и „достоверност“ според прокуратурата.

Само, че на стр. 13 от о.а. е записано, че Т. е постъпил на работа в 4-то РУ – СДВР на 11.07.2016 г., докато на стр. 8 се твърди, че той е постъпил като „разузнавач“ в 4-то РУ - СДВР на 27.09.2017 г. Не става ясно кога според прокуратурата Т. е постъпил на работа в 4-то РУ – СДВР.

На стр. 25 от о.а. при описание на фактическите обстоятелства относно обвинението по пункт 1 се сочи, че групата е съществува от неустановена дата от началото на 2017 г. до 23.01.2019 г. Съществувала е ОПГ с участници, сред които е и Р. Т..

В диспозитива на Т. е повдигнато обвинение за това, че в периода на м. октомври 2017 г. до 23.01.2019 г. е участвал в групата. Отново не става ясно в началото или в края на 2017 г. е започнало неговото участие.

Въведените в о.а. фактически данни считам, че са поднесени по начин,

по който не позволяват на подзащитният ми да разбере недвусмислено престъпленията в които е обвинен, което се явява и съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 249, ал.4, т. 1 от НПК и пречат пълноценното упражняване на неговото право на защита.

В о.а. на следващо място в пункт 1 е посочено, че деянията за които се твърди, че е осъществил Т. са приети от него съгласувано с другите участници в групата да вършат престъпление по чл. 210, чл. 302, чл. 301 от НК. В тази връзка налице е липса на конкретни фактически твърдения от страна на прокуратурата, от които да бъде направен извод, че деянията са извършени съгласувано. Кога и как всички тези лица са съгласували своите действия?

По отношение на пункт 2 за престъпленията по чл. 302 от НК, за които е обвинен Т. - на стр. 51 от о.а. при описание на отделните деяния в пункт 2.1. Т. в съучастие с А. А. поискал от М.В. сумата от 2 000 евро. По-надолу пункт 2.2. - получил, цитирам: „Чрез обвиняемият Т.“ т.е. чрез себе си дар, който не му се следва, сумата от 2 000 лв. от М.В. – управител на „М.М.“ ЕООД, парична сума в размер на 2 000 евро, с левова равностойност 3 911 лв. Коя сума е получил Т. - в лева, в евро или и двете? Същото не е ясно формулирано.

Докато на стр. 50 от о.а. е записано, че Т. е получил сумата от 2 000 лв.

По-нататък в пункт 3 на стр. 52 е записано, че Т. е приел дар, който не му се следва от Х. П., сумата от 400 лв., а в скоби е записано 1200 лв.

В пункт 3.2. и 3.3. Т. е обвинен за това, че на 12.09.2018 г. в съучастие с останалите, привлечени като обвиняеми в това производство лица, като извършител в качеството си на длъжностно лице, като забележете тук вече е назначен „инспектор V степен“ със заповед от 17.04.2015 г., а както посочих по-горе в о.а. се твърди, че Т. е назначен със заповед от 27.09.2017 г. Цитираната заповед от 17.04.2015 г. има отношение към друг от групата – Г. Н..

Освен това преди да бъдат изброявани всяко едно от отделните 10 деяния самостоятелно, в началото на пункт 3 от о.а., е посочена другата заповед - тази от 2017 г., на стр. 52 от о.а.

В 8 от общо 10 деяния по пункт 3 заповедта, с която е преназначен Т. е една и съща, докато в пункт 3.2. и пункт 3.3. - се цитира друга заповед.

На следващо място на стр. 52 е записано, че Т. поискал от И.И. 2 500 лв. Ако погледнете всяко едно от отделните деяния, по които Т. е искал парични суми от И.И. – това са пункт 3.1., 3.2., 3.3., 3.4 и 3.6, общата сума не е 2 500 лв., а 3 500 лв. Това е само по отношение на сумите, за които се твърди, че са искани от свидетеля И.И.. Има разминаване и в тази част.

На следващо място Т. е предаден на съд с обвинение за деяние, извършено в съучастие като съизвършител с А. А., като обвиненията му са за един и същ период и за едни и същи престъпления. По отношение и на двамата не е налице каквото и да е посочване на факти относно обективните и

субективни признаци на съучастието, като форма на усложнена престъпна дейтелност. Не е ясно защо се приема, че обвиняемите са постигнали общо решение за осъществяване на задружна престъпна дейност. Не е налице и очертано състав на твърдение, че действията им са били извършени координирано при наличието на общ умисъл за осъществяване на съответните престъпления.

Считам, че изключително схематично и общо е описано или по-скоро маркиран механизма на инкриминираните деяния, като фактическа конкретизация относно начина на съучастие – няма.

При повдигнато обвинение за съучастническа престъпна дейност обвинителните диспозитиви за отделните лица следва изрично да носят съдържание за формата на съучастие за всеки един от тях. Защото формата на съучастие също е елемент на субективната страна на съответния престъпен състав и като такъв следва да бъде ясно, точно и недвусмислено посочен, а установеното в тази насока несъответствие, в случая създава неяснота във волята на държавното обвинение. Считам, че това е необходимо, тъй като отговорността на всеки един от съучастниците в усложнената престъпна дейност зависи от характера и степента на неговото участие. Никъде в о.а. не е посочено, че Т. и А. са действали при общност на умисъл. Изписан е само бланкетен израз за действията на обвиняемите с пряк умисъл.

Освен това в обстоятелствената част на о.а. не става ясно защо в диспозитива на същия прокуратурата е приела, че съучастието на всеки от подсъдимите е като съизвършители, а не например като подбудител или помагач. Затова считам, че липсата на всички факти от тази категория, както и наличието на съществени противоречия в тях, е съществено нарушение на процесуалните правила и води до ограничаване правата както на моя подзащитен, така и на нас в съдебното производство и се явява обективна пречка за ефективното и пълноценно упражняване правото на защита.

Считам, че о.а. не отговаря на изискванията на нормата на чл. 246 от НПК като форма и съдържание и единствената правна възможност, която имаме е прекратяване на настоящото производство и връщане делото на прокуратурата.

Поради което моля да се прекрати производството и делото да се върне на прокуратурата за отстраняване на посочените от мен процесуални нарушения.

По т. 4 – няма основание за разглеждане на делото по особените правила. Желаям делото да се гледа по общия ред.

По т. 5 – считам, че не се налага делото да се гледа при закрити врати, да бъде привлечен резервен съдия или съдебен заседател, резервни защитници, тълковници.

По т. 6 – нямам искане за отмяна мярката за неотклонение, тъй като той е с отменена мярка, моя подзащитен.

На този етап нямам доказателствени искания.

По т. 8 – моля да не насрочвате съдебно заседание, а да приемете за

основателни съображенията ми и делото да бъде върнато на прокуратурата за отстраняване на посочените нарушения.

ПОДСЪДИМИЯТ Т.: Подкрепям думите на адвоката си.

АДВ. А. /за подс.Св.П.:/ По т. 1 на чл. 248 от НПК, делото е подсъдно на Вас.

По т.2 няма основание. Считам, че действително, както адв. М. изрази становище и моето е същото, че о.а. като такъв не отговаря на изискванията, които има по закон към него и в същност това да научим като основно право, за да се защитим в какво точно ни обвиняват и за какъв период и по отношение на лицата, които са участвали в групата.

Прави впечатление, че прокуратурата тематично е основала и обосновала по закон изискуемите признаци без каквото и да е конкретика. Единствено, че тази група е действала на територията на 4-то РУ – СДВР с участници от същото. Само, че моя подзащитен по времето, когато на него му е повдигнато обвинение в началото на 2017 г. за участие в тази група, той въобще не е служител на 4-то РУ – СДВР и оттам насетни всички твърдения в о.а., че той можел да инициира проверки, че можел да участва и т.н. не отговарят на внимателно изброените закони на МВР и наредби на прокуратурата.

Между другото като едно несъответствие е, че в същност прокуратурата счита / стр.9 от о.а./, че „възможността да извършва такива престъпления била обусловена от спецификата на службата в МВР, на определените законови и подзаконови нормативни актове, регламентиращи тяхната дейност“ и са изброени актовете. Едва ли не прокуратурата сочи, че всички тези закони за МВР са обусловили и в същност са причината за извършване на тези престъпления.

По отношение на едно конкретно обвинение също имам възражение, макар, че то може да се сметне, че е към доказателствата, но пак казвам, ние трябва разберем кога сме извършвали престъплението - това е на стр. 81 от о.а., „за това, че на неустановена дата през лятото на 2018 г. в София“ спомогнал на еди-кое си лице, за което лице прокуратурата твърди, че на същата дата е извършило престъпление по чл.172б от НК. Тази дата, ако той е извършил престъпление, тя трябва да е установена, да има или постановление или акт или каквото и да е действие, за да се види тази дата, защото по-късно се твърди, че пак на същата неустановена дата. Но той или е извършил престъпление и то е документирано, защото ти не може да твърдиш, че някой е извършил ето-така, без да има доказателствен материал за това. Това е част от изпълнителното деяние, в същност то е свързано. Трябва да има Та престъпление и прокуратурата да го посочи, за да ни обвини, че ние сме осуетявали това деяние. Това е на стр. 81 от о.а.

Така, че в тази връзка моля да вземете в предвид всички аргументи изброени и от адв. М. за практиката на ВКС, за това, че липсва каквото и да е конкретно отношение на всеки един от подсъдимите към участието им в

групата и към съответните права.

По другите текстове – становището ми е същото като на прокуратурата и за процесуална икономия няма да ги повтарям.

АДВ. Л. /за подс.Св.П./: По отношение на въпросите, които следва да се обсъдят в 3 днешното съдебно заседание по чл.248, ал. 1 от НПК, считам, че съгласно о.а. делото е подсъдно на настоящият съдебен състав.

Не намирам основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Не така стои въпросът по отношение на т. 3 от чл.248, ал. 1 от НПК, тъй като считам, че на ДП има не едно, а множество съществени отстранени процесуални нарушения, които водят до ограничаване на процесуалните права на нашия подзащитен. Всички те са корпорирани в о.а.

Ще се опитам сбито да изразя становището си защо това е така.

На първо място се солидаризирам със становището на колегата адв. М. и адв. А.ов, че о.а. не отговаря нито на изискванията на процесуалния закон и сериозно се разминава с всички разяснения, които е дал ВКС – ТР № 2/2002 г. за реквизитите на о.а.

В този о.а. има неясни фрази и формулировки, които изключително объркват защитата, поне лично мен, а от там водят и до невъзможност да бъде реализирана самата линия на защита и по качествен начин да бъде защитен нашият подзащитен.

Притесненията ми по отношение на о.а. започват от стр. 11 на същия, където в последният абзац прокуратурата заявява, че в началото на 2017 г. обвиняемият К. е имал нужда от пари и тогава събрал всичките тези хора, които са подсъдими по настоящото дело, за да сформират една организирана престъпна група, която да върши определени престъпления, които по различен начин са изброени по-нататък в о.а. Никъде в о.а. аз не намерих разяснение от прокуратурата какво счита тя за началото на 2017 г. Дали е първата десетдневка на месец януари, дали целият месец януари, дали януари – февруари, дали първото тримесечие, първото четиримесечие или първата половина на 2017 г. Практиката е наложила, че може да не се посочи конкретна дата, но трябва да се посочи поне конкретен период. В случая периодът е полуопределяем, даже не е определяем защото изобщо не е определен.

Объркването се засилва в допълнителна степен от фактът, че на стр. 13 от о.а. в т.1 се оказва, че в изпълнение на взетото решение групата е започнала да действа в началото на м. август 2018 г. Т.е., ако приемем, че е началото на 2017 г. м. януари, година и половина групата се е подготвяла да започне да върши престъпленията, свързани с взетото решение. Какво е правел през това време, прокуратурата изобщо не ни е обяснила, от което идва и нашето объркване.

По-нататък в о.а. допълнително затрудняващ правото на защита, ще се

върна на стр. 11 на предпоследният абзац, твърди се, че обвиняемият К., който в момента вече е подсъдим изисквал от своите подчинени при провежданите от тях проверки на обектите, да откриват каквито и да е проблеми, като демонстрират сила, оказване на натиск и принуда. Принудата съставлява престъпление по българския НПК, объркването ни идва, че никъде по-нататък в о.а. няма никакво обвинение някой от подсъдимите да е извършвал принуда като член на организираната престъпна група или самостоятелно. Тази неясна формулировка изключително много ни затруднява ние да разберем при това несъответствие между диспозитива на о.а. и неговата обстоятелствена част какви точно действия и деяние, както казва колегата А., е извършил нашият подзащитен. Допълнително объркване в тази насока е инкорпорирано в чл. 26 от о.а. където в първия абзац прокуратурата твърди, че в тази задружна престъпна дейност шестимата обвиняеми са съгласували ролите си за осъществяване на множество престъпления по чл. 301, чл. 302 и чл. 294. Това нещо влиза в сериозна колизия с диспозитива на о.а., където за всичките обвиняеми се твърди, че организираната престъпна група е сформирана за да върши престъпления по чл. 210, чл. 302, чл. 301 и забележете чл. 304б от НК, което не присъства никъде в обстоятелствената част на о.а. и никъде в диспозитива на същия няма повдигнато обвинение, че групата действайки като организирана такава престъпна е извършила и престъпления по чл. 304б от НК. В тази връзка твърдението на прокуратурата се явява изключително голословно, освен това искам да обърна вниманието ви, като връщам на стр. 25 от о.а., в която се твърди, че както твърденият ръководител на групата, така и всички участници, с изключение на нашият подзащитен, са извършвали престъпление по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК, чл. 302, ал.1, т.1, вр. чл. 301, ал. 1, вр. чл. 20, във вр. чл. 26 от НК, пък нашият подзащитен като член на групата е извършвал само във вр. с чл. 26 въпросните деяния, без да ги извършва във вр. чл. 20 от НК. Е, има ли съучастническа задружна престъпна дейност или не или няма, защото според мен тук вече се появява сериозно притеснение относно това защо нашият подзащитен се намира в тази зала, след като не е имал съучастническа дейност с останалите подсъдими по делото.

Допълнителна неяснота в о.а., няма да преповтарям това, което каза колегата адв. А. е, че от пункт 14 на самостоятелната престъпна дейност до последният пункт 25 прокуратурата твърди, че нашият подзащитен е действал във връзка с възложената му работа като инспектор ПИП при 4-то РУ – СДВР, поел задължение и т.н.

Нашият подзащитен към датата м. юли 2016 г., когато се твърди, че е извършено това деяние по пункт 14 и следващите, вече не е служител на 4-то РУ – СДВР в сектор ПИП. Той е служител на ГД БОП. Ако прокуратурата твърди едно Т.а нещо, трябваше да ни посочи той в какво качество действа, като тази работа му е възложена от 4-то РУ – СДВР или пък случайно не е командирован от ГД БОП в 4-то РУ – СДВР, за да извършва някаква дейност в тази насока.

Колегата много обстойно се спря на двете деяния по чл. 246 от НК, но

когато твърдиш, че някой е направил нещо, за да предпази другото от наказателно преследване, трябва първо да кажеш какво престъпление смяташ, че е извършил той и кога го е извършил това престъпление. Има неясноти във връзка с дати, периоди, месеца в о.а., като съм сигурен, че вие сте много добре запознати, те се наслаждат към вече казаното от нас, ето защо считам, че са налице основанията за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокуратурата, за да бъде приведено то в съответствие с НПК и с ТР № 2/2002 г., за да получи нашия подзащитен адекватна и качествена защита по повдигнатите обвинения.

По отношение на т. 4 на чл. 248, ал. 1 от НПК, считам, че не са налице основанията за разглеждане на делото по особените правила.

Както и не са налице нито едно от основанията по т. 5 от чл. 248, ал. 1 от НПК.

По отношение на мярката за неотклонение, тъй като такава вече не е налична, не смятам да бъде взимана.

На настоящият етап нямам искания за събиране на доказателства.

Моля, в случай, че приемете, че тези тук възражения са неоснователни и делото не следва да бъде върнато на прокурора и насрочите съдебно заседание, да съобразите, че резервната дата, която ни е дадена попада в срокът на обжалване и протестиране на определението, а отделно тогава с колежата адв. К. сме противницив Апелативен съд – София , просто да съобразите това с насрочване на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Подкрепям казаното от двамата защитници.

АДВ. К. /за подс.А.А.: Уважаеми господин председател, уважаеми съдебни заседатели, моето становище е същото като на преждеговорящите колежите по всички точни на чл. 248 от НПК. Очевидно тук проблемът е заложен в т. 3. В смисъл, подкрепям казаното от преждеговорящите колеги, особено от адв. М., която изброи безброй процесуални нарушения, които нарушават правото на защита на нейния подзащитен, но които и косвено влияят и върху нас като членове на въпросната ОПГ.

Всички останали колеги споменаха също за процесуални нарушения, свързани с некоректността и непълнотата на о.а., което според мен налага изводът, че делото следва да бъде прекратено, съдебното производство, и да бъде върнато на СГП, която да изготви нов о.а. и отстрани процесуалните нарушения по отношение на всички подсъдими по настоящия процес.

Ако все пак не се съобразите с това и насрочите делото, както и колежата адв. Л. спомена, ще помоля делото да се насрочи за друга дата, извън предварително уговорената 08.11.2023 г., тъй като действително имаме заседание в апелативен съд – София, което в последствие беше насрочено.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Потвърждавам казаното от защитника си.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам реплики към възраженията.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ ПО ВЪПРОСИТЕ НА ЧЛ.248 ОТ НПК СЛЕД КРАТКО ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

След тайно съвещание по въпросите по чл. 248, ал.1 от НПК, СЪДЪТ намира следното:

Няма съмнение, че делото е функционално и местно подсъдно като първа инстанция на СГС.

Съдът се солидаризира и със становището на страните, че не са налице абсолютни предпоставки за спиране или прекратяване на наказателното производство такива, каквито подлежат на анализ по т. 2 на чл. 248, ал. 1 от НПК.

По отношение на т. 3 Съдът намира следното: А именно, в становищата си, касаещи наличието или не на допуснати съществени процесуални нарушения, между страните се разви в това съдебно заседание спор. За да отговори на въпроса налице ли са такива или не, Съдът следва да направи анализ на фактите, описани в обстоятелствената част на о.а., доколкото тези факти са описани прецизно, да се направи съпоставка между диспозитива и о.а. и обстоятелствената част, като се анализира всяко едно от обвиненията, описано ли е с достатъчна коректност в мотивиращата част на о.а. или не.

Преди да направи своето изложение, Съдът ще отбележи, че излишно е да се влиза в крайна подробност, когато се търси описание на обстоятелствената част във връзка с факти, които нямат директно съществен характер по отношение на елементите, свързани с повдигнатите срещу подсъдимите обвинения. За да бъде достатъчно изчерпателен Съдът ще анализира отделните обвинения и това е доколкото всяко едно от тях последователно е намерило описание в обстоятелствената част.

По отношение на подсъдимият К. В. К. са повдигнати няколко обвинения, като първото от тях е за ръководство на ОПГ – чл. 321, ал.3, вр. ал. 1 от НК.

Когато коментира това дали о.а. отговаря на изискванията на чл.246 досежно това обвинение, Съдът на практика ще отговори на въпросът дали е достатъчна описателността, касаеща обвинението и по отношение и на останалите подсъдими, които са привлечени, съответно е повдигнато по отношение на тях обвинение за участие в ОПГ.

От л.2 до л.8 о.а., са описани длъжностните характеристики и професионалната история на всеки един от подсъдимите, кога всеки един от тях е постъпил на работа, кога е постъпил на работа в конкретният сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в 4-то РУ - СДВР, какви са били неговите задължения и как се е вписал в колектива, макар и това пряко да няма отношение към елементите от фактическият състав, има значение доколкото специфичните длъжностни позиции на всеки един от подсъдимите предопределя и възможността или невъзможността им да осъществят конкретната вменена им престъпната дейтелност, включително и

обвиненията за вторичната престъпна такава.

На л. 9, абзац 2 – като осъществяване на изпълнителното деяние е посочено буквално следното, цитат: „В процесът на работа в 4-то РУ - СДВР всеки един от обвиняемите лица поотделно и заедно изпълнявали задачите, поставени им от обвиняемият К.. Те били свързани както с изпълнение на служебните им задължения, така и с нерегламентирана дейност, свързана предимно с корупционна такава.“ Изразявала се в това, че част от посочените обвиняеми лица или всички заедно посещавали отделни заведения или търговски обекти и искали от собствениците или техни управители така наречената такса „спокойствие“. Въпросът дали това описание е достатъчно или не, би имало значение оттук-насетне за това дали описанието е покрито с ангажирания доказателствен материал в производството. Дори да се счита, че не е достатъчно прецизно на този етап, то не може да се приеме, че за нуждите на производството, с оглед изискванията на чл. 246 от НПК, същото не е достатъчно доколкото независимо от това дали има или не доказателства, то установява твърдения на прокуратурата за това, че се извършват действия, които имат определен престъпен, пак отново според прокуратурата, характер.

На л. 9 (в средата) до началото на л. 11 изчерпателно са посочени законовите задължения, нормативно регулиращи дейността, която са изпълнявали подсъдимите и определящи кръгът на техните правомощия.

В това съдебно заседание се направи възражение за това, че твърденията в о.а. са насочени към това да са били нарушени определени законови разпоредби, които според защитата не са подлежали на нарушаване или дори не е било възможно да бъдат нарушени с действията на подсъдимите всички законови разпоредби на посочените от държавното обвинение нормативни актове.

След проведеното тайно съвещание съставът на съда приема, че въпросите дали са или не са били нарушени определени норми, регламентиращи дейността в МВР, поставен по начина, по който беше изложен в съдебно заседание, е по-скоро въпрос по същество, чието евентуално недоказване влече и логични последици, подобни на недоказването на всеки един от твърдени от държавното обвинение факти.

На л. 11 (средата) е посочено буквално следното: „разполагайки с тези възможности и заемайки ръководна длъжност в сектор „ПИП“ и във връзка със службата си в този отдел К. е имал възможност да инициира специализирани полицейски операции срещу избрани от него лица, а срещу други да затруднят и провалят вече започнати такива. Същите възможности по-надолу се посочва, че имали обвиняемите, като са изброени имената на Н., Т., А., Д. и П.. В този смисъл Съдът счита, че по отношение на К. е вменено основанието, насочващо на извършвана, според прокуратурата, ръководна дейност и възможност за осъществяване на такава ръководна дейност, с оглед на неговата длъжностна функция.

Същинската описателност на това как е сформирана организираната престъпна група започва от последен абзац на л. 11, в което е отразено, че

началото е началото на 2017 г.

В съдебно заседание беше направено и възражение за това, че така нареченото начало на престъпната дейност по чл. 321 от НК не е достатъчно конкретизирано, Съдът счита, че такава конкретика би била възможна ако евентуално прокуратурата е приела, че има достатъчно доказателства, за да посочи по-конкретен период, дата или както се говори в съдебно заседание 10-дневка на съответен месец. Отново е въпрос по същество и отново при недоказване началото на поддържаната от обвинението престъпна дейност - Съдът ще се произнесе по съответния ред с окончателният си съдебен акт.

Въпросът дали това описание почива на факти, дали е покрито с доказателство или е произволно вписано в обстоятелствената част на обвинението, е въпрос, който тепърва ще бъде установяван в процеса, ако делото продължи в неговата последваща фаза.

От л. 11 насетне – започва описанието на отделните деяния, отразени от обвинението като вторична престъпна дейност.

Преди това, Съдът ще обобщи, че приема, че по отношение и на подсъдимият К., а и на останалите подсъдими, за които се твърди да са участници в организираната престъпна дейност, в обстоятелствената част на о.а. се съдържа описание, което е достатъчно да бъде разбрано от тях, т.е. липсват според съда основания да се приеме, че по отношение на това обвинение правата им на защита са накърнени от гладна точка именно на порок по чл. 246 от о.а.

По отношение на вторичната престъпна дейност, както вече Съдът започна, нейното описание започва от л.13 насетне. Там са отразени отделните деяния, които според прокурора са извършени като вторична престъпна дейност.

По отношение на подсъдимият К. В. К. са описани 10 отделни деяния, като по чл. 302, ал. 1, вр. чл. 301, ал.1, вр. чл. 20, ал. 2 и във вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

По отношение на първото от тях, което според прокуратурата е осъществено началото на м. август 2018 г. и осъществено в съучастие с Р. Д. Т., А. С. А., Г. С. Н. и М. Л. Д., касаещо поискан според прокуратурата дар в размер на 200 лв. от лицето И.Б.И., достатъчна според Съда описателност откриваме на л.13 втори и трети абзац.

Не така обаче стои въпросът с второто от деянията, касаещо обвинение за осъществено в средата м. август 2018 г. деяние, в съучастие отново с посочените подсъдими - Т., А., Н. и Д., касаещо отново поискан дар и приет според прокуратурата дар от 200 лв. отново от И.Б.И., кафе-бар „Флейм 1“, това е мястото, където според прокуратурата е осъществено изпълнителното деяние. Съдът счита, че липсва описание в обстоятелствената част на о.а. по отношение на това, като липсва изцяло описание на това, а вместо това са описани други 2 случая, като конкретно е посочено следното: Втора група от подсъдимите, идентифицирани само като подсъдимият Д., отишли в заведението „Флейм 2“ в края на м. август 2018 г., като за този случай

обвинение в диспозитива няма.

В рамките на тайното съвещание, проследявайки отделните пунктове на о.а. между членовете на състава на съда се постави въпросът дали не се касае до техническа грешка, конкретно председателят на състава приема, че подобен пропуск или замяна на едно деяние с описани други деяния не би могло да бъде възприето като техническа грешка, а е пропуск, който на практика дали е свързан с големият обем от работа и материал, който е следвало да бъде преработен от държавното обвинение, когато са изготвили о.а., в крайна сметка е довело до неяснота както за подсъдимият К., така и за подсъдимите Т., А., Н. и Д..

По отношение на третото деяние, откриваме описание на л. 15 от средата до началото на л.16 и то в достатъчна прецизност.

Четвъртото деяние е описано на л.16 и абзац 1 на л.17, то е за периода 17.09.2018 г. до 22.10.2018 г., отново в съучастие с посочените по-горе лица, касаещ поискан дар от 1000 лв. от същото лице И.Б.И.. След запознаване с обстоятелствената част на о.а., Съдът открива, че има несъответствие в сумите, за които се твърди, че е поискан дар, доколкото първоначално в обстоятелствената част се твърди, че е поискана сумата от 400 лв., после 200 лв., в края на ред 3 отдолу-нагоре се появява сумата от 1000 лв., без да е посочено кога и от кого е поискана тази сума, а в обвинението има диспозитив формулиран единствено за сума от 1000 лв.

По отношение на петото деяние – дата 22.10.2018 г., описанието според състава е достатъчно прецизно и се съдържа в началото на л.17 от о.а.

Шестото деяние, касаещо твърдение на прокурора за извършено престъпление за времето от 09.11.2018 г. до 12.11.2018 г., отново в съучастие с подсъдимите Т., А., Н. и Д. и касаещ поискан дар в размер на 600 лв. от И.Б.И., откриваме описание близко до това на л.17 (в средата), без обаче да е конкретизирано каква е сумата и дали е поискана сумата конкретно 600 лв. от лицето И.Б.И.. Непосочването на конкретика, свързана с размера на поискания подкуп, е съществен елемент от състав и доколкото не е отразен размера на поискания подкуп, то може да се приеме, че липсва прецизност свързана именно с основен подлежащ на доказване елемент от състава, а от там и се поражда логичната невъзможност на страните за размерът вида и характера на обвинението по конкретното това деяние, разбира се.

Седмото деяние е описано в абзац среден на л.17. То касае според прокуратурата престъпление, извършено на 12.11.2018 г., отново в съучастие с подсъдимите Т., А., Н. и Д..

Според прокурора на 17.11.2018 г., в съучастие със същите лица е извършено и осмото деяние, описано като пункт от обвинението на К. и съответно отразено и в обвинението на останалите четирима, вече посочени като имена негови съучастници, подобно деяния е описано на л. 17, абзац 3, но е налице несъответствие между лицето, което е предало на подсъдимият А. сумата от 100 лв., поне Т.а е твърдението за такава сума в обвинението, в диспозитива се твърди, че това е свидетелят Х., а в обстоятелствената част на

о.а. се посочва съвсем друго лице – лицето И.,

По отношение на последните две деяния - деветото и десетото деяние, касаещи вторичната престъпна дейност и на подсъдимият К. В. К. и на подсъдимите Р. Д. Т., А. С. А., Г. С. Н. и М. Л. Д., състава на съда не намира каквото и да е описание в обстоятелствената част. Това са деянията, които са извършени според обвинението на 18.09.2018 г. и на 10.01.2019 г. В този смисъл по отношение на посочените обвинения, за които се констатира непълнота или пълна липса на описание в обстоятелствената част, обвинителният акт страда от пороци, покриващи основанията на чл. 249, ал. 4 от НПК и които според състава дават основание дори само на това основание производството да бъде прекратено и върнато за отстраняването им, доколкото същите имат характера на отстранявани такива.

По отношение на подсъдимите Г. С. Н. и М. Л. Д. , Съдът няма да се спира конкретно на техните обвинения, доколкото те съвпадат изцяло с вече отразеното касаещо подсъдимият К..

За подсъдимият Р. Д. Т. – Същият е обвинен за престъпление по чл. 321, ал.3, вр. ал. 2 от НК – участие в ОПГ. Както по-горе Съдът посочи, налице е необходимата доза и форма на описателност в обстоятелствената част, която да покрива изискванията на чл. 246 от НПК, касаеща обвинение – участие в ОПГ.

Същият е обвинен и за престъпление по чл. 322 от НК, извършено като продължавано Т.а. По чл. 302, ал. 1, т.1, вр. чл. 301, ал.1 от НК, за серия от деяния, като по отношение на първото деяние началото м. 11.2018 г. според прокуратурата е осъществено до 23.01.2019 г., което според прокурора е осъществено в съучастие като извършител единствено с подсъдимият А. С. А., и касае поискан дар от 2 000 евро от лицето М.Н.В. – управител на дружеството „М.М.“ ЕООД. Описанието е конкретно, съдържа се на л.17 до л.21 от о.а.

Не така стои въпросът с второто от деянията. Това е свързано с изпълнително деяние, извършено на 23.02.2019 г., което според прокурора отново е осъществено с А. С. А., касае получаване на дар от 2 000 лв. от посоченото по-горе лице М.Н.В.. По отношение на това деяние Съдът не открива описание в о.а. Т.е. счита, че липсва каквото и да е описание на подобен случай.

По отношение на обвинението, свързано с това, че същият в съучастие с подсъдимите К. К., Г. Н. и М. Д. е осъществил 10-те вече коментирани изпълнителни деяния, Съдът няма да се повтаря, те са валидни и за този подсъдим.

По отношение на обвиненията на подсъдимият А. С. А. - Становището за прецизността или непрецизността, респективно наличието или не на основанията чл. 249, ал. 4 от НПК, съвпада изцяло с това, касаещо предходния от подсъдимите - Р. Д. Т., доколкото по отношение на обвиненията на този подсъдим първите 2 са свързани със съучастническа престъпна дейност именно с Т., а останалите 10 пункта са такива, които

касят съучастническа дейност с Р. Т., Г. Н. и М. Д..

По отношение обвиненията на подсъдимият С. Н. П. - Освен обвиненията по чл. 321, ал.3, вр. ал. 2 от НК, за което Съдът вече направи коментар, е обвинен и за вторична престъпна дейност по чл. 302, ал. 1, вр. чл. 301, пр. 1 и пр. 2, във вр. чл. 26 от НК. Обвиненията са за общо 25 деяния, включени в това продължавано престъпление. Описание според състава на съда е залегнало от последните редове на л. 22 до края на л. 24. Като без да формализираме доколкото вече Съдът прие, че са налице съществени процесуални пороци по предходни обвинения, счита за необходимо да посочи, че в диспозитива доколкото се твърди да са получавани суми от по 200 лв. на месец, липсва необходимата прецизност, тъй като в обстоятелствената част липсва конкретно хронологично отразяване на отделните случаи кога според прокурора е поискана, съответно и кога е получена тази сума, а единствено общо е отразено, че той е искал и за този период е получавал.

Действително конкретните дати биха могли, а може би и не биха могли да бъдат установени чрез доказателствения материал в производството, но доколкото се твърди, че в продължение на един дълъг период от време са искани и съответно получени определени суми, е било необходимо прокуратурата да посочи, след като знае кога са поискани, в какъв хронологичен порядък и относително в кои периоди са получавани такива.

Следващото обвинение повдигнато на този подсъдим е за престъпление по чл. 294, ал. 4, вр. ал. 1 от НК, каещо обвинение за това, че през лятото на 2018 г. той е спомогнал за лицето Г. И. Ф. да бъде осуетено спрямо него наказателно преследване. Обстоятелствата са отразени в края на л.23, началото на л.24 и то с необходимата според състава на съда конкретика, като приема, че и за следващото деяние – престъпление по чл. 294, ал. 4, вр. ал. 1 от НК, осъществено на 10.01.2019 г., отново касаещо спомагане според прокуратурата на лицето Г. Ф. по отношение на него да бъде осуетено наказателно преследване. Такава описателност откриваме на л. 24.

В съдебно заседание бяха направени и други възражения, които според съда касаят въпросите по доказването на отделни факти в производството и са въпроси, които биха могли да бъдат установени по същество на делото. Излишното формализиране в рамките на този процес, доколкото се касае за обемен материал и сложна по характера си фактология, която следва да бъде изяснена, съответно отразена в о.а., единствено би създавала излишно затруднение на производството, без с това да допринесе до търсения окончателен резултат, т.е. установяване на обективната истина по делото.

Направи се възражение, което касае обвинение на подсъдимият С. Н. П., свързани с това, че по отношение на него липсва обвинение по чл. 304б от НК, а и не само против него като вторична престъпна дейност, а е налице обвинение за това, че групата е сформирана за осъществяване и на Т.а престъпление, Съдът приема, че Т.а възражение е неоснователно, доколкото обстоятелството, че няма обвинение за такава вторична престъпна дейност не може да се възприеме като порок на първичното обвинение по чл. 321 от НК,

тъй като съдебната практика познава много случаи, в които дори сформирани групи с определена цел не са успели да осъществят престъпления, за които са сформирани, а евентуално са осъществили други, за които първоначалната идея за сформирането им не е била налична. Т.е. „задължението“ за осъществяване на вторична престъпна дейност, съвпадаща с целта на сформирани на групата, не е от елементите търсени при установяване на наличието или не на Т.а престъпно сдружение.

Обобщавайки Съдът намира, че са налице съществени пороци в о.а., които са довели до нарушение до процесуалните права на всеки един от подсъдимите, конкретно посочени по-горе, които покриват основанията на чл. 249, ал. 4 от НПК, респективно т. 4, т. 2 от ТР № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС, което не е загубило действие и до сега и които налагат прекратяване на производството в разпоредително заседание и връщане на делото на прокурора за отстраняването им.

Продължаване на производството при наличието на такива пороци би не само затруднило процеса на събиране на доказателства, изясняване на фактите по делото, но би предпоставило евентуална отмяна и връщане при един нестабилен съдебен акт.

В този смисъл Съдът намира, че по т. 3 на чл. 248 от НПК са налице съществени пороци. Делото следва да се прекрати и върне на прокурора.

В тази връзка по отношение на по-голямата част от останалите точки на чл. 248 от НПК Съдът не следва да се произнася, единствено по т. 6

По отношение на т. 6 счита, че както и страните намират, че не са налице основанията да бъдат вземани мерки за неотклонение по отношение на подсъдимите на този етап от производството.

С оглед на отразеното, на основание чл. 248, ал. 1 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА настоящото н.о.х.д. № 3062/2022 г. по описа на СГС, НО – 37 състав, за подсъдно на СГС, съгласно чл. 411а, ал. 1 т. 1 от НПК

ЛИПСВАТ основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, имащи абсолютен характер

ДОПУСНАТИ СА съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила при изготвянето на о.а., поради което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 3062/2022 г. по описа на СГС – НО, 37-ми състав.

ВРЪЩА делото на СГП за отстраняване на констатираните по-горе процесуални пороци.

НЕ ВЗИМА мерки за неотклонение на подсъдимите лица

ОПРЕДЕЛЕНИЯТА на съда досежно т. 3 и т.6 на чл. 248, ал. 1 от НПК, подлежи на обжалване или протестиране пред Апелативен съд – София по реда на Глава 22 от НПК.

Съдебното заседание приключи в 12:00 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____